

Taal en stijl

Humor, gevloek en overdrijvingen

- “‘O nee, takke-tering!’” (Lena, p. 8)”
- “‘Wat wás dat?’ vroeg Magnus, mijn grote broer. ‘Of het is een natuurramp,’ zei mama, ‘óf Lena Lid is teruggekomen van vakantie.’” (Kari, p. 8)
- “‘Lena opvissen uit de zee is min of meer hetzelfde als een anker ophalen,’ zegt opa.” (opa, p. 11)
- “‘Mensen op Kreta zouden serieus doodgaan als ze hier zwommen!’” (Lena, p. 14)
- “‘En jij, lamzak, je lummelt maar wat rond in je eigen wereldje en zet na het eten niet eens je eigen bord weg.’” (Lena, p. 16)
- “‘Lena stak haar hoofd omlaag in haar emmer en brulde uit alle macht: ‘Kinderarbeid!’” (Lena, p. 16)
- “‘Jij hebt anders wel zo veel brusjes, dat ze in de deuropening tegen elkaar opbotsen.’” (Lena, p. 17)
- “‘De hond gaf een ruk zodat Lena omvergetrokken werd in een modderig tractorspoor en de riem verloor. Toen ze opstond, zag ze eruit als een grote drol.’” (Olles observatie, p. 19)
- “‘Jezusmina, die toeristen ook!’ briede ze. ‘Hoe kun je nou zo faliekant verkeerd rijden dat je helemaal hier in de bergen eindigt? Ze zouden met gevarendriehoeken moeten worden gemerkt, die hele club.’” (Lena, p. 20)
- “‘domme gans’” (opa, p. 21)
- “‘Lena zette het op een gillen, zo blij was ze, en ze sprong als een jojo op en neer.’” (Olles observatie, p. 25)
- “‘Lena zette één voet op de kabeljauw, alsof het een leeuw was die ze net had doodgeschoten.’” (Olles observatie, p. 25)
- “‘Lena zag eruit alsof ze net een slagroomtaart in haar gezicht gekregen had.’” (Olles observatie, p. 29)
- “‘Lena’s volumeknop stond een hele tijd op geluidloos. ‘Sorry,’ mompelde ze ten slotte. Het klonk alsof ze het woord uit haar blindedarm moest trekken.’” (Olles observatie, p. 30)
- “‘Ik heb verdorie geen boek of internet meer nodig sinds die gast hier is komen wonen. Je tikt gewoon een zoekwoord in en dan druk je bij hem op de navel.’” (Lena, p. 31)
- “‘Aan de andere zijde van het vlot klopte Lena haar roeispaan zodanig rond dat je zou denken dat ze klutsei van het zeewater wilde maken.’” (Olles observatie, p. 43)
- “‘Lena gaf een gil en hield haar handen voor haar ogen: ‘Ik krijg acute sneeuwblindheid!’” (p. 51)
- “‘Af en toe, als ik Lena een lied op keyboard hoor verminken, denk ik dat die vader die ervandoor ging voor zij geboren was een absoluut toondove gast moet zijn geweest. Maar dat heb ik natuurlijk niet tegen Lena gezegd.’” (Olles observatie, p. 61)
- “‘Sommigen worden dik, anderen alleen maar depri. Je moeder heeft het allebei, geloof ik.’” (Lena, p. 63)
- “‘ik liep Kai-Tommy zo hartgrondig te haten dat de rook uit mijn oren kwam.’” (Olles observatie, p. 67)
- “‘Waarom kunnen wij in dit dombodorp geen kunstgrasveld krijgen, zoals alle anderen?’” (Lena, p. 75)
- “‘Twee kletsnatte, bloederige kinderen midden in een berg chocolade en mandarijnen.’” (Olles observatie, p. 132)
- “‘Ze is verdorie stikfanatiek.’” (Kai-Tommy, p. 148)
- “‘“Chi-ips!!! Ik heb Reidar beschoten...” fluisterde Lena.’” (Lena, p. 164)
- “‘Het punt is, Olle, dat het snotverdomme toch moet kunnen, verliefd worden zonder tegelijk ook idioot te worden.’” (Lena, p. 197)
- “‘Aan m’n reet, scheet.’” (Lena, p. 197)

Natuurbeschrijvingen

- “Ik ging bij een hoop aarde zitten en begon de bosbessen van de stelen te trekken. De zonnestralen vonden slim hun weggetjes tussen duizend bladeren door en maakten zonnenschaduwstipjes op mijn T-shirt.” (p. 17)
- “We tuften lang land, net zo lang tot alles voor ons open lag. De golven deinden als één groot wiegelied, en al het lawaai van het land was weg. Mijn kwaadheid over de flessenpost verdween.” (p. 23)
- “Toen ik die avond naar huis slofte, moest ik stilstaan om over de fjord te kijken. De avondlucht weerspiegelde zich in de glanzende zee. Een ongewone kriebeling nestelde zich onder in mijn buik. Zou Birgitte echt komen opdagen?” (p. 30)
- “Vanaf het moment dat ik mijn voet op de oude kade zette, kreeg ik de kriebels in mijn hele lijf. Een hele nieuwe plek! [...] En boven ons rees de witte vuurtoren op.” (pp. 49-50)
- “Allemachtig, heerlijk om buiten te komen, man! [...] Af en toe voelde het alsof de wind me om mijn middel vastpakte en me over weg droeg.” (p. 127)
- “Want nu stond de lente op springen. Gele paardenbloemstekeltjes knapten als sterretjes open in de greppels langs de weg. De zee glinsterde en op een helling halverwege naar De Heuvels stonden zelfs wat bosanemonen te stralen te midden van al het dode gras.” (p. 179)

Vissersuitdrukkingen

- “zo dicht als een regenjas” (p. 72)
- “als een stokvis in de noordenwind” (p. 82)
- “zo waar als de zee” (p. 90)
- “naar de haaien” (p. 93)
- “Lena sleepte de koeltas als een anker achter zich aan” (p. 129)
- “samen met hem was ik zo veilig als een meeuwenjong” (p. 177)
- “zo sprakeloos als een dooie krab” (p. 193)
- “ze schonk me een van die glimlachen waar grijze keitjes van gaan glinsteren” (p. 198)
- “haar stem donderde als een aardbeving in alle richting van de hemel” (p. 216)